

Almanach 1933 - 2023

Střední průmyslová škola Zlín

Slovo ředitele školy

Milí absolventi, rodiče, kolegové a studenti,

máte před sebou almanach vydaný při příležitosti oslav 90. výročí založení Střední průmyslové školy Zlín. Po celou dobu od svého vzniku škola psala svůj osobitý příběh, jehož součástí jste i Vy. Škola byla založena v roce 1933 a původně měla za cíl vychovávat budoucí strojaře pro Baťovy obuvnické závody. Ještě ve třicátých letech se však rozsah studia rozšířil o obor obuvnický a chemický. I v následujících desetiletích zájem o studium na naší škole rostl, a proto jsme v roce 1967 začali na třídě Úderníků (dnešní třída Tomáše Bati) stavět novou budovu, kde nás můžete najít dodnes. Velkým přelomem v dějinách školy byl samozřejmě rok 1989. Vznikly nové obory (technické a ekonomické lyceum), došlo k rekonstrukci a rozšíření školní budovy a později rovněž ke sloučení se Střední průmyslovou školou stavební. Škola se za dobu svého fungování stala pevnou součástí našeho města, místem, kde tisíce mladých lidí vyzrály do profesní i lidské dospělosti.

Devadesát let tvrdé práce, oddanosti a zápalu našich pedagogů, zaměstnanců a studentů nás zavazuje k tomu, abychom se pokoušeli v tradici naší školy co nejlépe pokračovat. Modernizujeme učebny, pořizujeme novou výpočetní techniku, zlepšujeme podmínky pro vzdělávání žáků. A svým studentům se snažíme vštípit nejen znalosti, ale také vášeň pro objevování a osobní progres. Jsme hrdí na to, že naše škola i dnes produkuje stovky absolventů, z nichž postupně rostou noví lídři, inovátoři nebo třeba noví členové našeho učitelského sboru.

Naše škola ovšem není jen centrem akademického růstu, ale také místem, kde se formují celoživotní přátelství. Těší nás, že se k nám naši absolventi rádi vracejí. Existence společenství spolupracujících lidí spjatých s naší školou nás naplňuje stejným uspokojením jako profesní úspěchy našich absolventů.

S devadesátým výročím založení naší školy oslavujeme bohatou a úspěšnou minulost, ale také se těšíme na to, co přinese budoucnost. Střední průmyslová škola Zlín se na Zlínsku stala symbolem kvalitního technického vzdělání, inovace a růstu. Věříme, že i v následujících letech budeme zdárně čelit novým výzvám a budoucím generacím připravovat cestu k úspěchu.

Ing. Radomír Nedbal, ředitel Střední průmyslové školy Zlín

Slovo hejtmana Zlínského kraje

Vážení přátelé Střední průmyslové školy Zlín,

je pro mne ctí, že jsem mohl převzít záštitu nad oslavami 90. výročí této vzdělávací instituce. Škola, historicky spjatá s podnikatelem a vizionářem Tomášem Baťou, je i dnes nositelkou jeho myšlenek a odkazu – stejně jako před devadesáti lety je místem, které cílí k rozvoji společnosti a jejímu pokroku. Přípravuje mladé lidi na jejich budoucí kariéru v technických oborech a na studium na vysokých školách. Nejenže studentům dává skvělý základ pro práci, ale také pomáhá rozvíjet jejich osobnost a získávat dovednosti nepostradatelné pro jejich budoucí život.

Sám jakožto stavební inženýr si velmi dobře uvědomuji, jak důležité je vychovávat novou generaci techniků. Hlad po nich na trhu práce je a bude. Absolventi oborů, jako je strojírenství, elektrotechnika, stavebnictví a technické lyceum, se o uplatnění rozhodně bát nemusí.

Studentům chci popřát, aby jim škola byla dobrou startovní pozicí pro další studium a pracovní kariéru. A také aby na těch několik let na průmyslovce jednou vzpomínali jako na jedno z nejkrásnějších období svého života. Zaměstnancům školy děkuji za jejich každodenní úsilí, které nové generaci studentů věnují, a přeji jim chuť a dostatek sil do další práce.

Škola má za sebou bohatou minulost, dnes se jí daří a já jí přeji skvělou a dlouhou budoucnost.

Radim Holíš, hejtman Zlínského kraje

Slovo radní Zlínského kraje pro oblast školství a kultury

Milá zlínská průmyslovko,

slavíš devadesát a my slavíme s tebou. Je mi ctí být součástí této výjimečné události.

Vzdělání je klíčové pro úspěch každého jednotlivce a také pro úspěch celé společnosti. Střední průmyslová škola Zlín byla a je jedním z nejvýznamnějších center odborného vzdělávání v našem kraji. Během let zde bylo vychováno několik generací mladých lidí, kteří odcházejí z této školy dobře připravení ke studiu na vysokých školách nebo ke vstupu na pracovní trh. Zlínský kraj se dlouhodobě zasazuje o podporu polytechnického vzdělávání a rozvoj průmyslu jakožto tradičního odvětví s bohatou historií. Uvědomujeme si, jak důležité je vzdělávání v této oblasti a jak významný vliv může mít na ekonomiku kraje.

Bez lidí by každá instituce byla jen prázdnou schránkou. Proto bych chtěla poděkovat lidem, kteří se podíleli a podílejí na úspěchu celé školy, pracují na tom, aby škola byla inkubátorem chytrých technických hlav. Velmi si vážím všech, kteří se starají o vzdělávání mladých lidí, dbají na kvalitu a profesionalitu své práce, a přeji jim, aby je práce s mládeží naplňovala a měli pro ni dostatek energie a elánu. Chtěla bych zároveň vzpomenout na všechny, kteří ti byli oddaní v minulých letech a desetiletích, ať už jde o bývalé ředitele, pedagogy, nebo nepedagogické pracovníky.

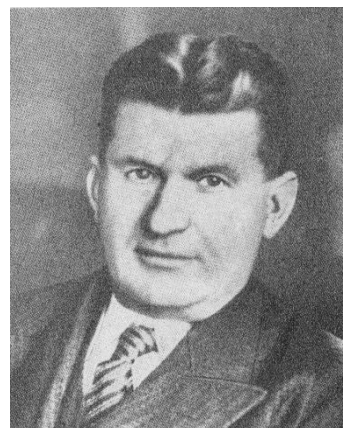
Studentům přeji, aby se jim ve škole líbilo a odnesli si hodně cenných zkušeností a vědomostí do budoucího života.

Milá Střední průmyslová školo Zlín, do dalších let ti přeji jen to nejlepší.

Zuzana Fišerová, radní Zlínského kraje pro oblast školství a kultury

Historie školy

Existence Střední průmyslové školy Zlín úzce souvisí se vznikem a rozvojem úspěšné firmy Baťa. Když v roce 1894 zakládali sourozenci Baťovi firmu na výrobu obuvi, netušili, jakého úspěchu záhy dosáhnou. Pro svůj další rozvoj potřebovali vzdělané odborníky. Zpočátku se konaly jen večerní kurzy, které navštěvovali pracovníci ve večerních hodinách a v sobotu dopoledne. Konaly se ve 2. administrativní budově, později v prostorách Masarykovy školy.

V roce 1925 schválilo tehdejší ministerstvo školství otevření závodní odborné školy obuvnické firmy Baťa, jejíž absolutorium bylo uznáváno pouze pro potřebu mateřského závodu. Tato škola sídlila v 2. a 3. budově továrního areálu.

Vznik strojnických oddělení v Baťových závodech si vynutil i výchovu technických pracovníků v odpovídajících profesích s odpovídajícími znalostmi odbornými, organizačními i jazykovými. Proto firma požádala ministerstvo školství o další povolení rozšířit stávající vlastní školu, která by připravovala odborníky pro její závody. A tak bylo dne **23. 8. 1933** schváleno založení čtyřleté **Odborné školy strojnické ve Zlíně**, která byla

otevřena na začátku školního roku 1933/1934. Ministerstvo školství vyhovělo později další žádosti firmy Baťa a povolilo dne 20. 7. 1937 zřízení **Průmyslové školy ve Zlíně s oddělením strojnickým, obuvnickým a chemickým**.

Strojnické oddělení se skládalo z těchto tří stupňů:

- odborná škola strojnická, kterou procházeli všichni žáci,
- mistrovská škola strojnická, v níž pokračovali jen ti nejlepší žáci ze školy odborné,
- vyšší průmyslová škola strojnická, do níž postoupili nejlepší z absolventů školy mistrovské.

Výběr do všech stupňů byl prováděn na základě přísných zkoušek z matematiky, fyziky, jazyka českého, a při zkouškách na vyšší průmyslovou školu i z mechaniky. Absolventi mistrovské školy obdrželi výstupní vysvědčení s určitými živnostenskými oprávněními, studium vyšší průmyslové školy strojnické bylo zakončeno maturitou.

Vyučování se konalo v sobotu a také ostatní dny v týdnu po práci. Počet školních hodin byl 14 až 26 týdně. Žáci vyšší průmyslové školy měli pracovní úlevy – pracovali jen dopoledne, každé odpoledne a celou sobotu měli vyučování.

Ve školním roce 1938/1939 probíhalo vyučování v budově živnostenských škol, Masarykových škol, v obou budovách studijního ústavu, ve výzkumném ústavu firmy Baťa, v přednáškové síni strojírenského oddělení a ve školách na Baťově.

Všechna vysvědčení byla rovnocenná s vysvědčeními ze státních škol, neboť škola měla přiznáno právo veřejnosti. První maturitní zkoušky se na škole konaly v roce 1939.

V dalších letech počet žáků rychle vzrůstal a škola se postupně rozšířila na sedm oborů: strojírenský, stavební, obuvnický, koželužský, elektrotechnický, chemický a pletařský. Za okupace přibýly ještě obory textilní a stolařský.

Při leteckém náletu dne 20. 11. 1944 byla budova školy v továrním areálu z velké části zničena, a tím vyřazena z provozu. Pouze díky velkému úsilí žáků a učitelů mohla již za měsíc znovu začít výuka.

Po válce prodělala škola mnoho změn. Celkový počet oborů se snížil – některé byly přemístěny do jiných měst a jiné zrušeny.

V roce 1950 vznikla **Vyšší průmyslová škola strojnická při n. p. Závody přesného strojírenství v Gottwaldově** a měla tato oddělení:

- základní odbornou školu dvouletou pro učně – vyučovaly se obory: strojní zámečnick, frézař, horizontář, soustružník, revolverář, nástrojař, přípravkář a mechanik,
- tříletou strojnickou školu pro zaměstnance – vyžadovalo se vyučení ve strojínictví a alespoň jednoletá provozní praxe,
- vyšší školu strojnickou – po čtyřech letech pracovali absolventi jako konstruktéři.

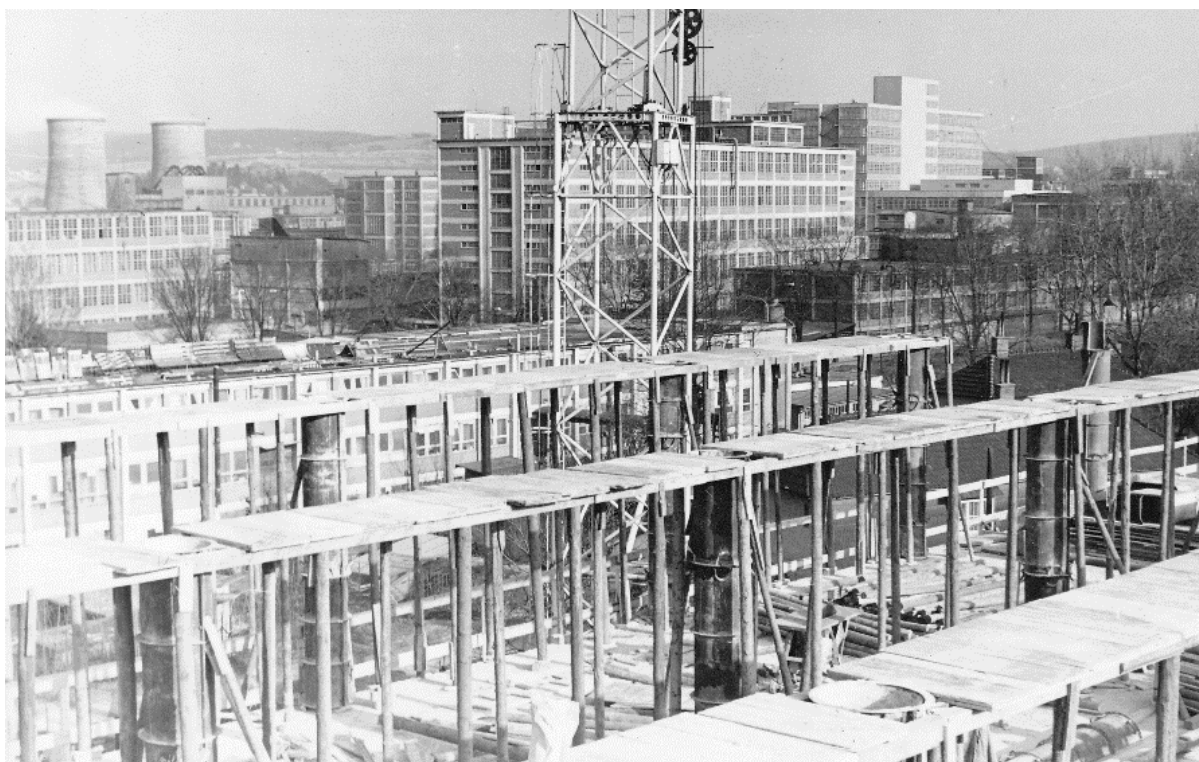
Výuka probíhala v 2. a 3. budově továrního areálu. V listopadu 1952 se škola přestěhovala do budovy bývalé učňovské školy na Leninově ulici 10 (dnes Štefánikova ulice).

Od 1. 9. 1952 byla škola rozdělena na **Vyšší průmyslovou školu** se čtyřletou dobou vyučovací a na mimořádné formy studia. Žáci navštěvující čtyřletou Vyšší průmyslovou školu již nepracovali v n. p. ZPS, ale ve školních dílnách.

Od roku 1953 přestala průmyslová škola působit jako škola podniková a stala se státní **Průmyslovou školou strojnickou Gottwaldov**, do níž přicházeli přímo žáci ze základních škol. Vedle denního studia bylo zavedeno večerní studium při zaměstnání. Vzhledem k tomu, že přicházející žáci neměli za sebou žádnou praxi, vznikla potřeba vybudovat dílny a laboratoře, které by alespoň částečně nahradily studentům možnosti praktické výuky. Prostory stávající budovy byly malé, a proto byla po dlouhém jednání schválena stavba budovy nové.

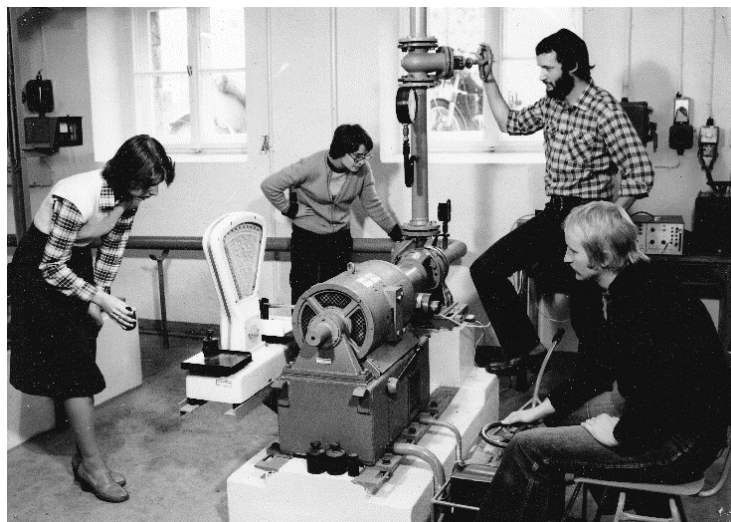
Po mnoha letech příprav a usilovné práce byla dne 30. srpna 1974 slavnostně otevřena nová budova školy na třídě Úderníků (dnešní třída Tomáše Bati). Došlo k několika změnám ve studijních oborech.

Forma večerního studia byla postupně nahrazována studiem dálkovým a rozšířil se počet elektrotechnických oborů se zaměřením na slaboproud a silnoproud. Název školy již zcela neodpovídal skutečnosti, a proto byl 1. září 1980 změněn na **Střední průmyslová škola**.

Od roku 1990 prošla škola bouřlivým vývojem. Zmodernizovaly se laboratoře a byly pořízeny nové CNC stroje i výpočetní technika. Změnila se i náplň studijních oborů. Ve školním roce 1994/1995 byly poprvé otevřeny obory technické a ekonomické lyceum, které vyplnily mezeru ve vzdělávací nabídce gymnázií a středních odborných škol.

Počátkem devadesátých let byla znovu oživena myšlenka vedoucí ke vzniku významného centra středních průmyslových škol ve Zlíně, které by spolu s vyšší odbornou školou a nově vznikající technickou univerzitou tvořily páteř odborné vzdělávací nabídky zlínského regionu. Proto byla v letech 1993 až 1996 zpracována studie a následně projektová dokumentace nástavby a rekonstrukce objektů SPŠ Zlín. Koncem roku 1998 začaly stavební práce nástavbou podstatné části areálu školy. Rozhodující etapa rekonstrukce školy byla dokončena v srpnu 2000 a umožnila sloučení dvou samostatných průmyslových škol (strojní a stavební) do jednoho komplexu s názvem **Střední průmyslová škola Zlín**.

Od školního roku 2004/2005 má škola k dispozici zrekonstruované školní hřiště s umělým travnatým povrchem, tartanovou běžeckou dráhou a kurtem na tenis a volejbal.

V roce 2006 se škola zapojila do projektů ESF a prostřednictvím finanční podpory vybavila odborné učebny moderní technikou a novým nábytkem.

Od roku 2007 organizuje škola adaptační kurzy pro žáky 1. ročníků, které jim usnadňují vstup do nového kolektivu i nové etapy jejich života.

Nadační fond SPŠ Zlín, jehož cílem je podporovat výchovné a vzdělávací činnosti na škole, existuje od roku 2011.

Projekty vyhlášené EU se staly nedílnou součástí výuky. Umožňují modernizaci učeben, dílen i laboratoří a zkvalitňují výuku.

V roce 2016 se žáci poprvé zapojili do evropského programu Erasmus+ pořádajícího zahraniční stáže ve Vídni a v Budapešti. Žáci druhých a třetích ročníků absolvují třítydenní praxi v odborných firmách, seznámí se s historií a současností města a uplatní své jazykové schopnosti.

V roce 2018 si škola připomněla dvacetileté trvání spolupráce s průmyslovou školou v belgickém Izegemu. V rámci této dlouholeté spolupráce probíhají každoročně výměnné pobyty s bohatým kulturně poznávacím programem, exkurzemi a návštěvou zajímavých míst v Belgii i v České republice.

Z iniciativy učitelů, podpory firem a pomoci žáků byla vybudována nová jazyková učebna Blue room.

Byla také provedena modernizace odborných učeben oboru stavebnictví a vznikla zcela nová moderní učebna automotive.

Od března roku 2020 do září roku 2021 byla výuka ovlivněna pandemií covidu. Podle nařízení vlády měli žáci zakázaný vstup do budovy školy a učitelé museli vyučovat distančně.

To představovalo pro obě strany značné problémy, ale díky velkému úsilí učitelů se dopady pandemie na výuku minimalizovaly. Od jara 2022 se obnovil každodenní chod školy a žáci měli opět plnohodnotnou výuku.

V letech 2021 až 2022 byla rekonstruována aula školy.

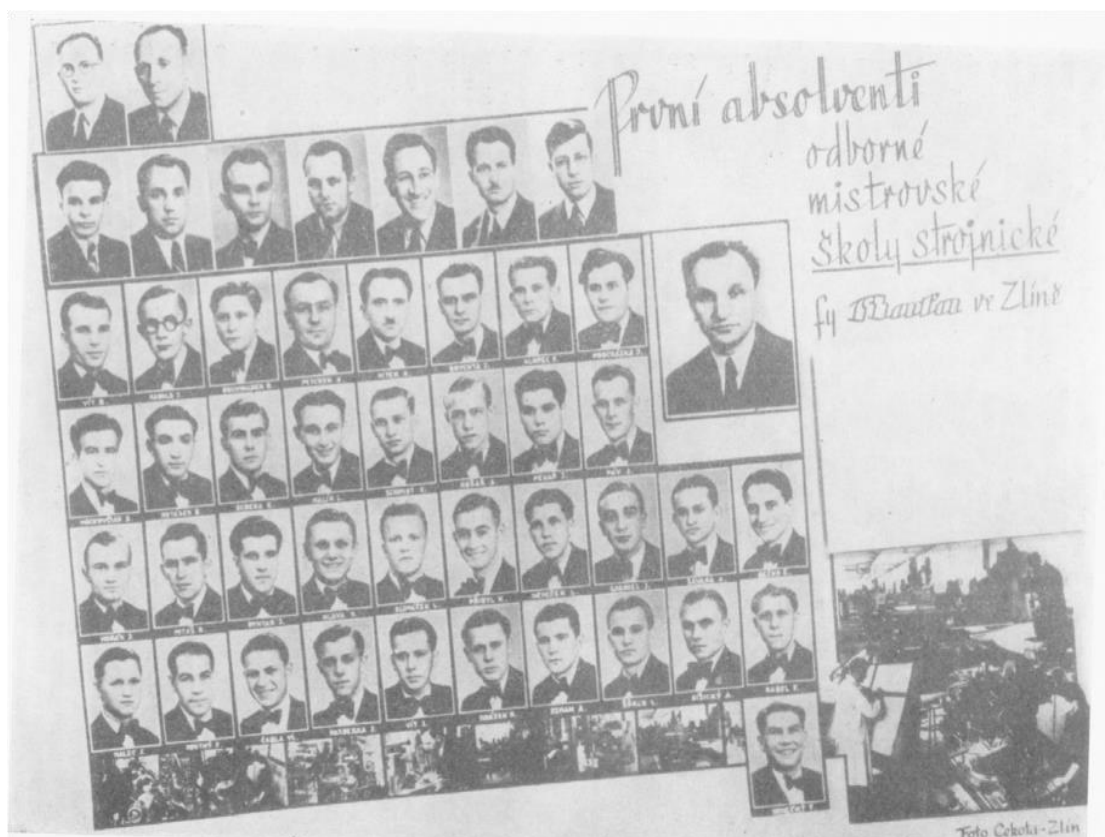
V říjnu roku 2023 škola oslaví 90. výročí své existence slavnostním programem v Kongresovém centru Zlín.

V současnosti škola nabízí čtyři studijní obory: strojírenství, stavebnictví, elektrotechniku a technické lyceum. V každém oboru jsou otevřeny dvě třídy po 30 žácích.

Historie školy v datech

1933 vznik čtyřleté Odborné školy strojnické ve Zlíně (odborná škola pokračovací a mistrovská škola), budova č. 1 a 2 areálu firmy Baťa

1936 první absolventi mistrovské školy

1937 zřízení Průmyslové školy ve Zlíně (odborná škola, mistrovská škola a vyšší průmyslová škola; obor strojnický, obuvnický, chemický)

1939 první maturitní zkoušky na vyšší průmyslové škole strojnické (po 6 letech studia maturovalo 19 žáků strojnického oboru, z toho 11 vyznamenaných), účast ministra protektorátní vlády Dominika Čipery

1944 bombardování Zlína, škola z velké části zničena (20. listopadu), na rychlé obnově školy se podíleli učitelé i žáci, do dvou měsíců byla škola schopna pokračovat v pravidelné výuce

1949 rozdělen „školní kombinát“ Průmyslové školy ve Zlíně, vznik samostatných vyšších průmyslových škol při národních podnicích (2. a 3. tovární budova)

1950 vznik Vyšší průmyslové školy strojnické při n. p. Závody přesného strojírenství v Gottwaldově

1952 škola přestěhována do budovy bývalé učňovské školy na Leninově třídě č. 10 (dnes Štefánikova ulice)

- 1953** zřízeny učebny odborných laboratoří
 průmyslová škola přestala působit jako podniková při n. p. ZPS a stala se státní
 průmyslovou školou s názvem Průmyslová škola strojnická Gottwaldov
- 1964** 11 tříd denního studia – 355 žáků (54 dívek), 21 tříd studia při zaměstnání – 481 žáků
 (40 žen)

- 1967** zahájení stavby nové budovy školy

1974 otevření nové budovy školy na třídě T. Bati 4187 (dříve třída Úderníků)
rozšíření počtu elektrotechnických oborů se zaměřením na slaboproud a silnoproud

- 1980** název školy s přívlastkem strojnická již zcela neodpovídal skutečnosti (obory elektro), název změněn na Střední průmyslová škola
(679 žáků denního studia, 212 žáků při zaměstnání, 54 pedagogických pracovníků, 32 nepedagogických pracovníků)
- 1983** škola si připomínala 50 let od svého vzniku, převládala denní forma studia (z 20 tříd bylo 13 oborů strojírenství, 4 třídy oboru zařízení silnoproudé elektrotechniky a 3 třídy oboru měřicí a automatizační technika)

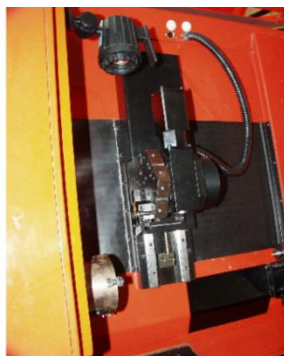

- 1984** obor strojírenství byl rozdělen na tři samostatné obory (strojírenská konstrukce, strojírenská technologie a provozuschopnost výrobních zařízení)

- 1989** změna politického systému, postupné rozšíření nabídky oborů
- 1993** škola získala členství v Asociaci středních průmyslových škol
25 tříd denního studia (celkem 720 žáků)
škola nabízela tyto obory: strojírenství, automatizační technika, zařízení silnoproudé elektrotechniky, slaboproudá elektrotechnika, technická administrativa se zaměřením na strojírenství, obchodní akademie
- 1994** studijní obory byly rozšířeny o technické a ekonomické lyceum (první státní škola v ČR s touto nabídkou)
zavedena výuka CAD
- 1995** zřízení učebny pro výuku aplikované ekonomie
vybudování odborné učebny fyziky
vybudování učebny automatizace
začal pravidelně vycházet studentský časopis Tahák (do roku 1997)
- 1997** zprovoznění učebny CNC techniky
budova školy poničena při povodni (střecha, dílny)
změna názvu školního časopisu, Tahák vystřídaly Noviny SPŠ Zlín
- 1998** zahájení rekonstrukce školy a realizace nástavby
1. ročník výměnného pobytu mezi SPŠ Zlín a belgickou průmyslovou školou v Izegemu
zřízena laboratoř automatizační techniky

- 2000** sloučení školy se Střední průmyslovou školou stavební Zlín
dokončení rekonstrukce objektu SPŠ Zlín
5. října slavnostní otevření nástavby
zřízení nových multimediálních učeben
první počítačové učebny s dataprojektory
založeno Sdružení rodičů při SPŠ Zlín

- 2002** výměna oken školy
- 2004** dokončení rekonstrukce venkovního sportovního areálu školy
zřízeny nové počítačové učebny pro výuku strojírenství a ekonomie
- 2005** učebna CNC vybavena popisovacím a řezacím laserem LS 700 od firmy Gravograph
- 2006** škola se zapojila do projektů ESF
pořízen pásový dopravník – stavebnice pro automatizaci
šest nových multimediálních učeben s datovými projektory
škola začala využívat evidenční elektronický systém Bakaláři
- 2007** zakoupen model výrobní linky do učebny automatizace (pásový dopravník, karusel, kontrolní stanice)
- 2008** pořízeny 2 interaktivní tabule s dataprojektorem
nové vybavení elektrolaboratoří (osciloskop, generátor)
vybavení do laboratoře fyziky – experimentální systém Pasco
začal vycházet studentský časopis Baťák
- 2009** učebna CNC vybavena 3D tiskárnou
do laboratoře automatizace byl pořízen manipulator pro přečerpávání
- 2010** vybavení nové multimediální učebny pro výuku fyziky
- 2011** vznik Nadačního fondu Střední průmyslové školy Zlín
nově vybavená a zařízená učebna pro výuku elektrotechniky

zavedení nového systému maturitních zkoušek – státní maturity (profilová a společná část)

zapojení do projektu: Zlepšení podmínek pro výuku a praktických dovedností žáků v přírodovědných a technicky zaměřených předmětech na ZŠ a SŠ (1. 11. 2011 – 30. 3. 2015)

- 2012** pořízení výukové stavebnice – elektropraxe (výuková sada pro zpracování signálu, elektropneumatické prvky, spojovací a spínací prvky)
nový stravovací a docházkový systém, objednávání obědů přes internet
doplnění a rozšíření systému PASCO pro výuku fyziky
zakoupení 3D skeneru umožňujícího vytváření digitálních modelů součástí

zřízení nových studijních oborů – ekonomika výrobního podniku a ekonomika ve stavebnictví

zapojení do projektů: Výuková centra progresivních technologií (1. 3. 2012 – 31. 1. 2015), Inovace výuky prostřednictvím ICT v SPŠ Zlín (1. 5. 2012 – 30. 4. 2014), Učíme v prostoru (1. 5. 2012 – 31. 8. 2014), Vzdělávání a nové trendy pro elektropraxi (1. 7. 2012 – 31. 10. 2014)

- 2013** 80. výročí vzniku školy
studijní obory: strojírenství – počítačová grafika, ekonomika výrobního podniku, pozemní stavitelství, ekonomika ve stavebnictví, slaboproudá elektrotechnika (aplikace počítačů v automatizaci a robotice, elektronické zabezpečovací systémy), technické lyceum

zapojení do projektu: Centra přírodovědného a technického vzdělávání pro moderní výuku žáků středních a základních škol ve Zlínském kraji (1. 9. 2013 – 30. 6. 2015)

- 2014** zavedení jednodenních odborných stáží pro žáky 3. a 4. ročníků – vybraní žáci oboru strojírenství a stavebnictví se účastní jedenkrát měsíčně jednodenních stáží ve firmách ve Zlíně a okolí, tato spolupráce trvá dodnes
- 2015** zapojení do projektů: Moderní technologie ve strojírenství a automatizaci (1. 6. 2015 – 31. 5. 2016), Vzdělávání bez hranic (1. 7. 2015 – 31. 12. 2015)
- 2016** žáci školy poprvé vyjíždí v rámci evropského programu Erasmus+ (projekt Moderní technologie ve strojírenství a automatizaci) na zahraniční stáže do Vídně a Budapešti
- 2017** nahrazení klasické třídní knihy elektronickou v programu Bakaláři
zapojení do projektů: Vzdělávání napříč odbornostmi (1. 6. 2017 – 31. 5. 2019),
Moderní technologie ve strojírenství a automatizaci (1. 6. 2017 – 31. 5. 2018)
- 2018** dvacetileté trvání vzájemné spolupráce s průmyslovou školou v belgickém Izegemu
zapojení do projektů: SPŠ ZLÍN – Nákup nového CNC (díky tomuto projektu byl pořízen CNC soustruh s programovacími moduly), SPŠ ZLÍN – Modernizace učebny pro kontrolu a měření (byla provedena rekonstrukce trhacího stroje, pořízen 3D měřicí systém a další měřicí zařízení)

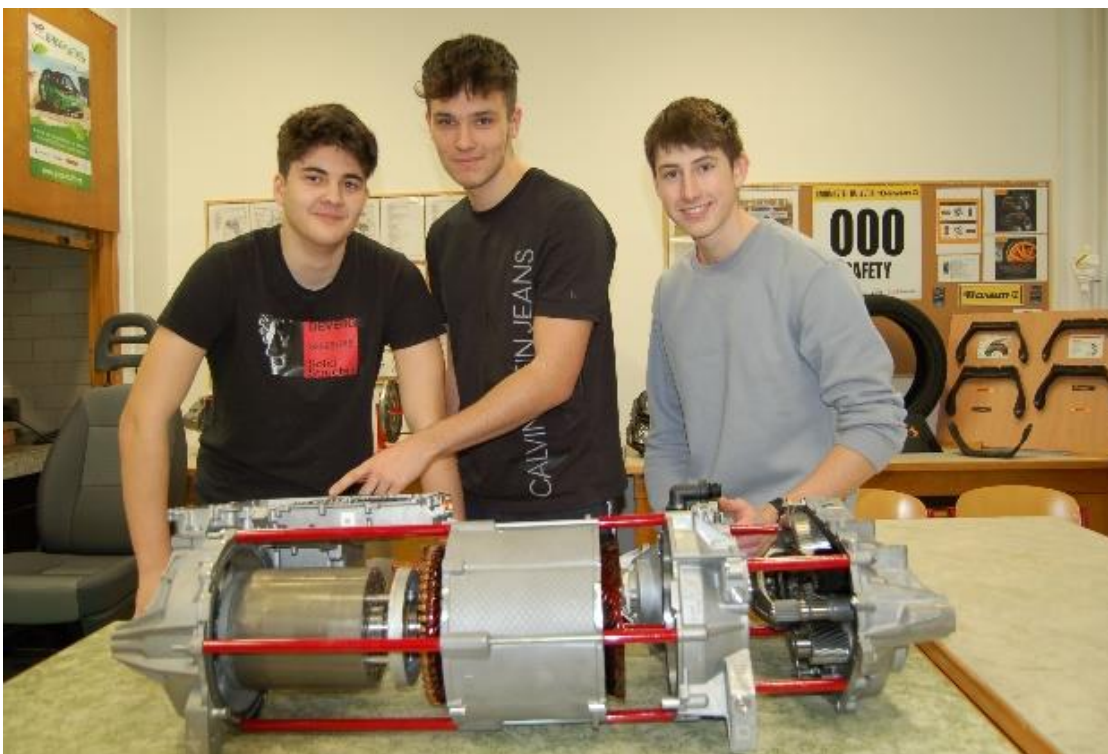
2019 zapojení do projektů: Za novými zkušenostmi do zahraničí (1. 9. 2019 – 31. 8. 2020),
 Centra inovativních metod výuky a digitálního vzdělávání Zlínského kraje
 (1. 11. 2019 – 31. 10. 2020)
 vybudování moderní jazykové učebny Blue room – s pomocí žáků, učitelů a sponzorů

2020 kvůli nemoci covid probíhala výuka distanční formou

dokončení výměny nábytku v kabinetech
zapojení do projektu: Vzdělávání napříč odbornostmi II (1. 2. 2020 – 31. 1. 2022)
otevření učebny automotive – ve spolupráci s firmami Škoda Auto, Hyundai, Varroc, Continental a Paramo

- 2021** návrat k prezenční výuce, byla ovlivněná vysokou nemocností žáků a zaměstnanců školy, častými karanténami jednotlivců i celých tříd a také povinností dodržovat protiepidemická opatření
modernizace odborných učeben oboru stavebnictví – s pomocí žáků, učitelů a sponzorů

zapojení do projektu: Implementace Krajského akčního plánu rozvoje vzdělávání pro území Zlínského kraje II (1. 1. 2021 – 30. 11. 2023)

- 2022** dokončena rekonstrukce auly školy

2023 škola slaví 90. výročí svého založení formou slavnostního programu pro žáky, zaměstnance školy a pozvané hosty v Kongresovém centru Zlín
škola nabízí čtyři studijní obory: strojírenství, stavebnictví, elektrotechnika a technické lyceum, v každém oboru jsou otevřeny dvě třídy po třiceti žácích
zapojení do projektu: Operační program Jan Amos Komenský (1. 1. 2023 – 30. 6. 2025)
v rámci programu Erasmus+ žáci poprvé vyjíždějí na zahraniční stáž do Barcelony

Ředitelé

Jaromír Hradil
(1933–1937)

Ing. Arnošt Rosa
(1937–1939)

Ing. Matěj Hrádek
(1939–1952)

Ing. Josef Zatloukal
(1952–1962)

Ing. Zdeněk Vysloužil
(1962–1964)

Ing. Václav Dvořák
(1964–1972)*

Ing. František Hrnčíř
(1972–1990)

Ing. Jaroslav Lednický
(1990–2009)

Ing. Radomír Nedbal
(2009–dosud)

* 1967–1970 pověřen vedením školy Ing. Dušan Vincent

Obory studia

Strojírenství

Strojírenský průmysl má ve Zlíně dlouholetou tradici, a proto stejnojmenný obor patří k nejstarším na škole. Ačkoliv se od roku 1933, kdy byl obor otevřen, mnohé změnilo, jeho základní koncepce zůstává stále stejná – vycházet z potřeb trhu a vychovávat absolventy, kteří budou při srovnání s ostatními patřit k nejlepším. Po vykonání maturitní zkoušky mohou absolventi pokračovat ve studiu na vysoké škole nebo se ucházet o místo v některé strojírenské firmě a vykonávat profesi konstruktéra, technologa či programátora CNC strojů. Jejich uplatnění je ale mnohem širší a zaměstnání si mohou hledat i v oblasti automobilového průmyslu, elektrotechniky nebo lékařství.

Během studia se žáci nejprve seznámí se základy strojírenství, ve vyšších ročnících pak začnou svoje znalosti a dovednosti aplikovat v rámci konstrukčních zadání. K základním předmětům, jež na studenty čekají už v 1. a 2. ročníku, patří technická dokumentace, stavba a provoz strojů, mechanika a strojírenská technologie.

Tyto předměty jsou nezbytným předpokladem k tomu, aby studenti později dokázali správně navrhnout různé strojní celky, například spojku, převodovku, jeřábovou kladnici, zubové čerpadlo či tlakovou nádobu. Tyto znalosti žáci uplatní ve 3. a 4. ročníku v předmětu počítačová podpora konstrukce. Studenti své návrhy realizují v programech firmy Autodesk, jako jsou AutoCAD Mechanical (2D kreslení) nebo Inventor (3D modelování). Při programování CNC strojů se učí používat programy EdgeCAM a Mastercam a pro strojírenské výpočty využívají program Mitcalc.

Nedílnou součástí studia je praxe, a to jednak praxe v rámci školy, jednak 10denní praxe ve firmách. Předmět praxe nabízí žákům možnost vyzkoušet si základní práce ve strojírenství (kování, svařování, soustružení, frézování), později se ale studenti zaměřují zejména na programování CNC strojů a práci s laserem (gravírování, řezání). K dispozici mají mimo jiné také 3D skener a 3D tiskárny.

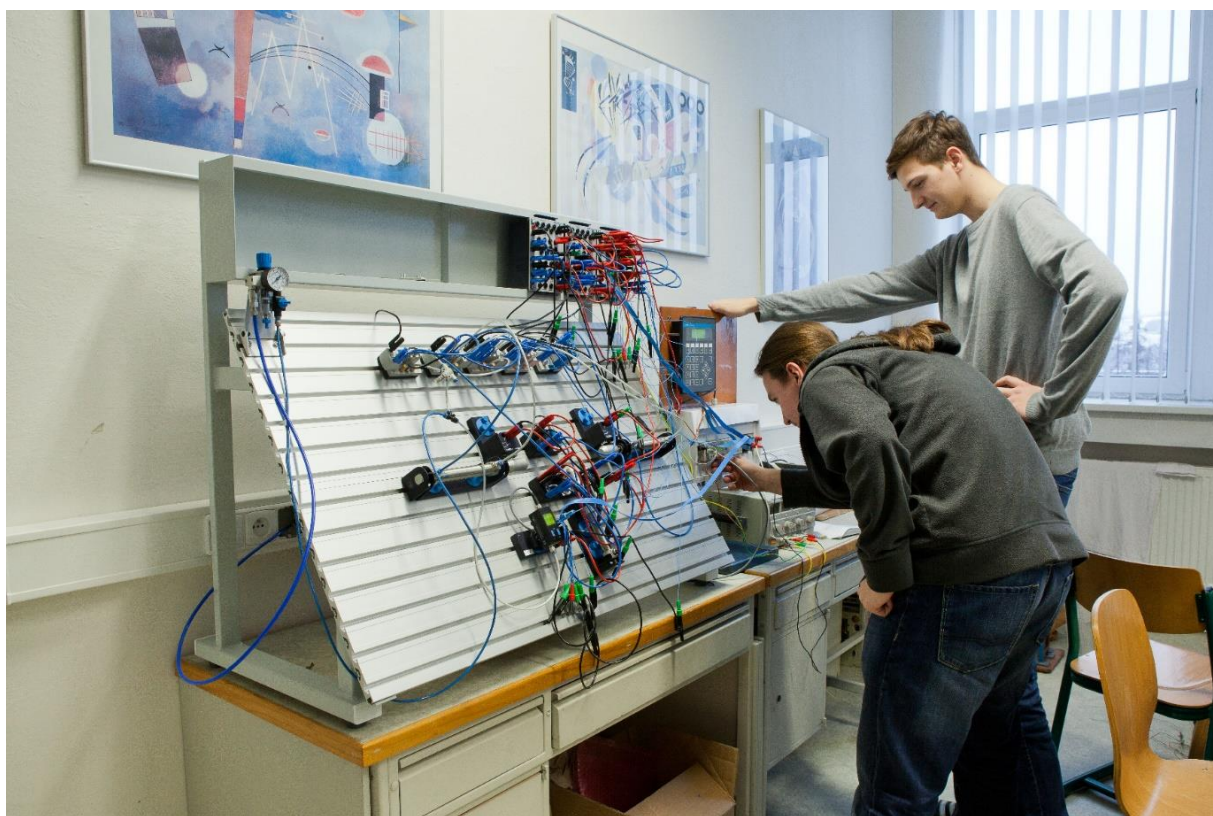

Strojírenství je obor, který svým zaměřením ovlivňuje řadu dalších oborů. Setkáme se s ním například v elektrotechnice, ve stavebnictví nebo také v lékařství (výroba umělých končetin a kloubů). Studium strojírenství je nepochybně dobrou volbou, a to zejména tehdy, pokud se rozhodnete své znalosti ze střední školy následně zúročit při studiu na škole vysoké, ať už to bude na VUT v Brně, ČVUT v Praze, VŠB v Ostravě nebo na UTB ve Zlíně.

Elektrotechnika

Obor elektrotechnika byl poprvé otevřen v roce 1974, jeho historie však ve skutečnosti začíná mnohem dříve, kdy se na škole vyučovala elektrotechnika silnoproudá. V 70. a 80. letech existovaly oba obory paralelně, dokud nebyla začátkem 90. let silnoproudá elektrotechnika (pod tlakem počítačů a zájmu o slaboproudou elektrotechniku) zrušena. V současnosti lze na Střední průmyslové škole Zlín studovat obor slaboproudá elektrotechnika se zaměřením na průmyslovou automatizaci, inteligentní budovy a robotiku.

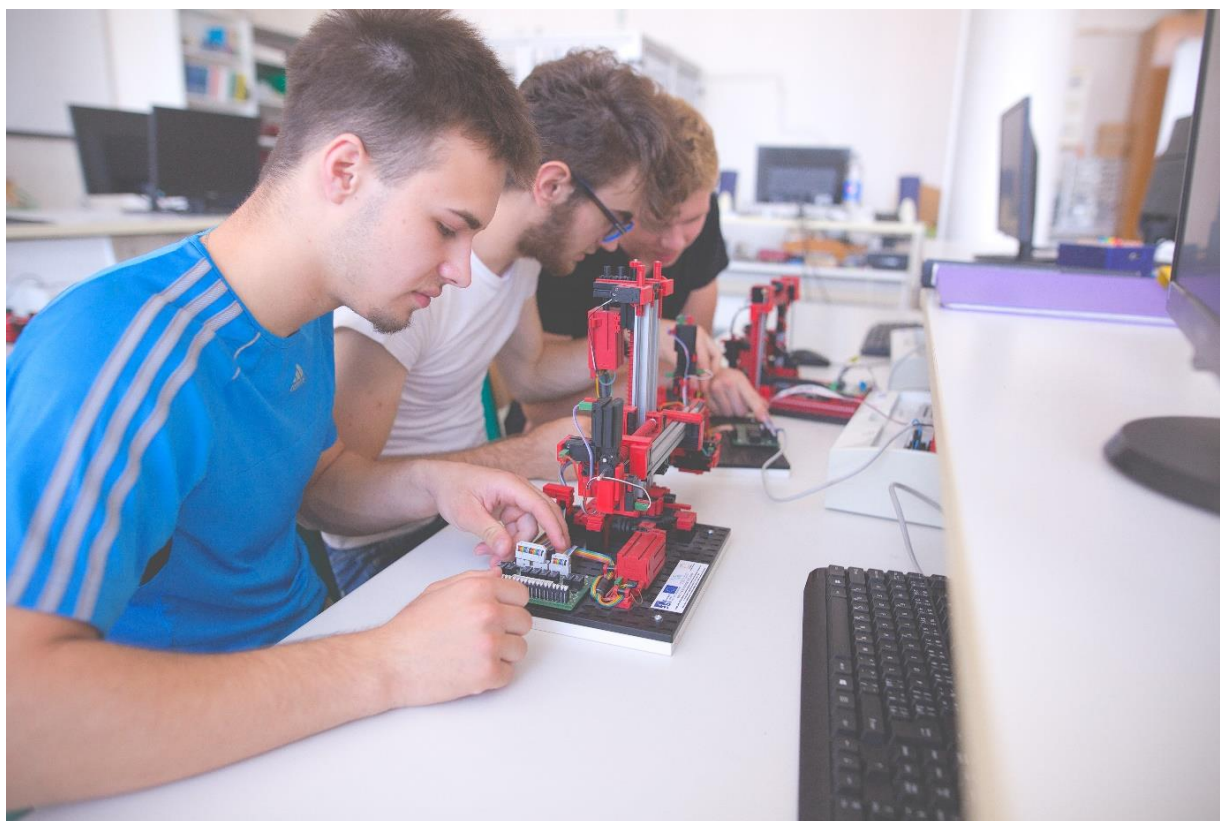
Stěžejním předmětem prvního, ale i druhého ročníku jsou základy elektrotechniky. Tento předmět slouží k tomu, aby se žáci seznámili s elementárními zdroji a součástkami a aby zvládli výpočty i zapojení elektronických obvodů. Kromě toho se začínají věnovat také obvodům číslicovým, jež tvoří základ počítačové techniky. Ve třetím ročníku čeká na studenty mikroprocesorová technika – předmět zaměřený na jednočipové mikropočítače, jejich programování a využití v praxi. Do středu zájmu se ovšem dostává také automatizační technika (ovládání a řízení technologických procesů), elektrotechnická měření (základní principy měření fyzikálních veličin) nebo programování počítačů typu PLC.

Své teoretické znalosti mohou studenti využít v jedné ze tří školních laboratoří. První z nich je laboratoř automatizační techniky, kde si lze vyzkoušet jednak činnost pneumatických systémů, programování jednočipových počítačů pro řízení různých modelů (mobilní roboty, plotr, maticové displeje, výtah, pásová linka, jednoduché manipulátory, křižovatka), a hlavně programování průmyslových počítačů typu PLC (pneumatický model průmyslové linky, nejrůznější typy stavebnic a automatizovaných pracovišť). Druhá laboratoř je určena pro práci s číslicovou technikou, zejména pro zapojování číslicových obvodů, a to jak fyzicky, tak prostřednictvím simulace na PC. Další možnost rozvíjení praktických znalostí je

v laboratoři inteligentních budov. Zde se žáci seznámí s různými typy snímačů (pohyb, kouř apod.) a centrály. Poslední laboratoří je laboratoř elektrotechnického měření, která (jak už název napovídá) slouží k praktickému ovládnutí nejrůznějších měřicích technik. Své teoretické znalosti mohou žáci zúročit i v předmětu praxe, například při sestavování a programování jednočipového mikroprocesoru nebo při výrobě tištěných spojů.

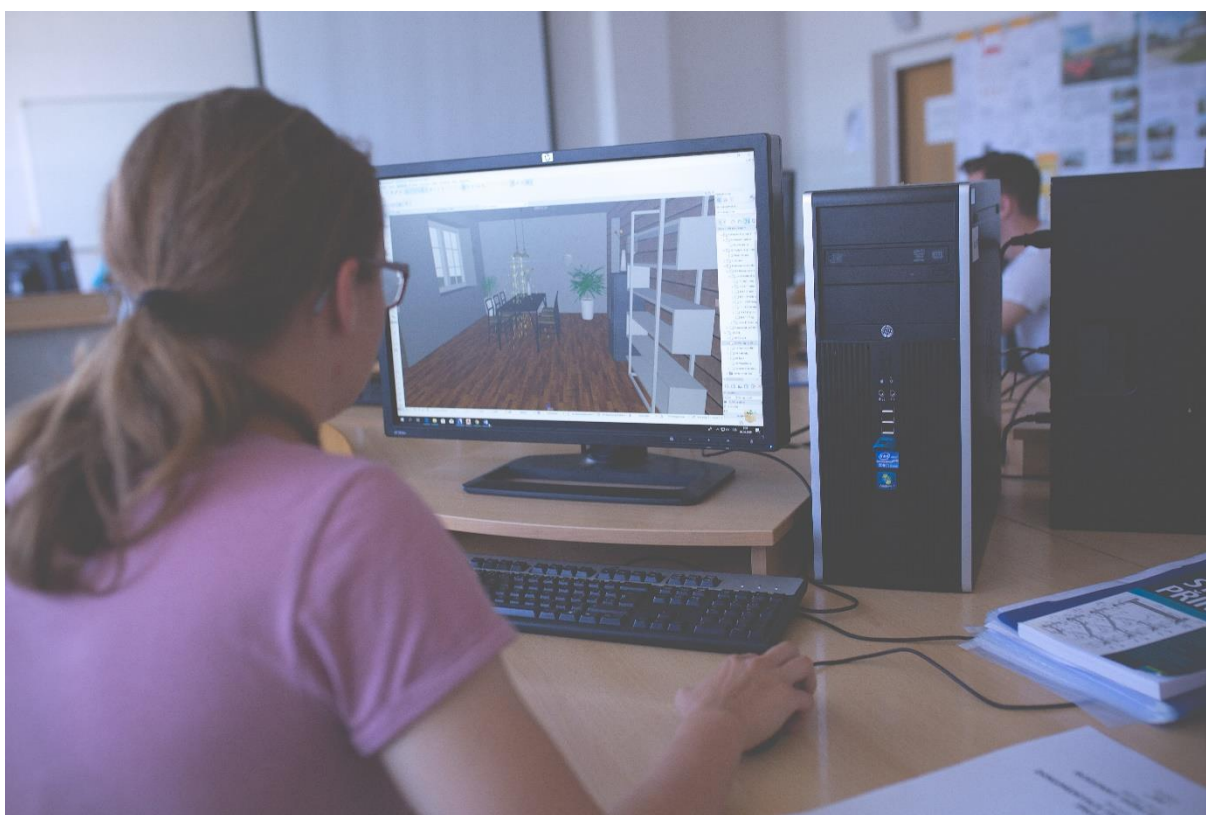
Elektrotechnika je obor, jehož ovládnutí může přinášet ovoce již během studia na střední škole. Žáci, kteří mají čas, chuť a snahu, si mohou ve svém volném čase vyrobit třeba zesilovač nebo mobilní robot, ti nejlepší ovšem dokáží daleko víc. Po vykonání maturitní zkoušky mohou absolventi pokračovat ve studiu na vysoké škole (v úvahu přichází jakýkoliv obor související s programováním či elektrotechnikou) nebo nastoupit do zaměstnání a pracovat třeba v obchodě

s elektronikou. Jinou možností je stát se programátorem PLC nebo pracovníkem v oblasti telekomunikací či průmyslové robotiky. Dále se mohou zabývat servisem průmyslových linek, vývojem elektroniky, zabezpečovacími systémy nebo údržbou v systémech inteligentních budov. Máme zkušenost, že spousta našich absolventů si zakládá své vlastní firmy zaměřené na průmyslovou automatizaci. Buď jak buď – elektrotechnika je obor, který má budoucnost.

Stavebnictví

Výuka oboru stavebnictví byla ve Zlíně zahájena 13. října 1939, a to v budově, která se nacházela v blízkosti koupaliště „Baťák“. Později se výuka přesunula do dnešní Štefánikovy (tehdy Leninovy) ulice, kde škola existovala až do roku 2000, kdy byla sloučena se Střední průmyslovou školou Zlín. Kromě pozemního stavitelství bylo možné na stavební průmyslovce studovat například dopravní stavby nebo absolvovat pětileté kombinované studium. K největšímu rozkvětu školy dochází v 80. letech minulého století, kdy jsou v rámci Akce Z ke stávajícímu komplexu budov přistavěny další učebny, jídelna a centrální šatny. Ve zmíněné dekádě školu opouští průměrně 160 absolventů za rok, do roku 2012 oborem stavebnictví prošlo celkem 6 209 studentů. Během samostatné existence stavební průmyslovky se na postu ředitele vystříдалo celkem šest osob – Matěj Hrádek, Rudolf Hovora, František Vojta, Vladimír Šrámek, Svatopluk Sládeček a Jiří Caudr.

Během studia stavebnictví na Střední průmyslové škole Zlín se žáci postupně seznamují se vším, co se týká přípravy a výstavby (případně rekonstrukce) pozemních staveb. Naučí se grafickému vyjadřování, věnují se rýsování, osvojují si základy zobrazování stavebních objektů, a to nejprve ručně, později na počítači. Profilujícím předmětem, který v rozvrhu hodin najdeme od prvního až do čtvrtého ročníku, jsou pozemní stavby. Žáci se v jeho rámci seznámí se všemi konstrukčními částmi budov včetně technického vybavení a rozvíjejí svou prostorovou představivost. Současně se učí aplikovat poznatky z jiných předmětů a připravují se na to, aby ve třetím a čtvrtém ročníku v předmětu konstrukční cvičení zvládli projekt jednoduché stavby.

Jiné problematiky stavebnictví se týkají předměty stavební mechanika a stavební konstrukce. Jsou věnovány základům statiky budov či návrhům dimenzování a posuzování konstrukčních částí objektů. Komplexnost oboru stavebnictví dotvářejí předměty architektura (průřez historií architektonických slohů, moderní architektura, typologie) a inženýrské stavby.

Stejně jako u oborů strojírenství a elektrotechnika je součástí studia také praxe. Má podobu cvičné stavby a její náplní jsou pokládky stropů, zdění nebo tesařské práce. Během maturitních zkoušek chodí žáci prvního až třetího ročníku na mimoškolní praxi ve stavebních firmách. Kromě praxe doplňují teoretickou výuku exkurze. Na jedné straně jsou to exkurze na stavbách, a na straně druhé odborné prohlídky různých stavebních firem. Dále se žáci účastní odborných stáží ve stavebních firmách.

Absolventi oboru stavebnictví nejčastěji pokračují ve studiu na jedné z vysokých škol (ČVUT v Praze, VUT v Brně, VŠB v Ostravě) a věnují se naplno zvolenému oboru – především architektuře a stavebnictví nebo konstrukci pozemních staveb. Ti, kteří hodlají hned po maturitě nastoupit do praxe, mohou vykonávat funkci mistra na stavbě či asistenta stavbyvedoucího. Pod vedením zkušeného projektanta dokážou i projektovat (v programech AutoCAD, ArchiCAD). Po zapracování jsou schopni pracovat samostatně. V rámci oboru stavebnictví nabízí SPŠ Zlín uchazečům vzdělávací program pozemní stavitelství.

Technické lyceum

Obor technické lyceum představuje výborný kompromis mezi ryze odborným a gymnaziálním typem studia. Je vhodný pro žáky, kteří plánují pokračovat ve studiu na vysokých školách technického směru. Na rozdíl od gymnazistů, jejichž vzdělání je všeobecné, jsou znalosti žáků technického lycea konkrétnější a v technických předmětech také hlubší. Navíc konkrétní zaměření si žáci volí až v průběhu druhého ročníku studia.

Již od prvního ročníku se žáci věnují všeobecně vzdělávacím a odborným předmětům. Stěžejními předměty všeobecné části jsou nepochybně matematika, která je dotována čtyřmi hodinami týdně, informatika a fyzika. K předmětům odborným patří například technická dokumentace a technická mechanika, od druhého ročníku pak CAD systémy, deskriptivní geometrie a elektrotechnika. Nedílnou součástí rozvrhu hodin jsou i dva cizí jazyky – angličtinu žáci doplňují výběrem druhého jazyka, a to němčiny, nebo ruštiny.

V průběhu druhého ročníku čeká žáky důležité rozhodnutí. Musí si zvolit zaměření pro následující dva roky studia. Vybírat mohou mezi strojírenstvím, elektrotechnikou, stavebnictvím či informačními technologiemi. Pokud se rozhodnou pro informační technologie, seznámí se ve třetím a čtvrtém ročníku se základními programovacími technikami a stavbou mikropočítačů. Jestliže si zvolí některé ze zbývajících zaměření, naučí se základy tohoto oboru, který lze na Střední průmyslové škole Zlín studovat také samostatně.

Během posledního ročníku studia mohou žáci navštěvovat dva ze seminářů, jejichž náplní je jednak intenzivní příprava na maturitní zkoušku, jednak příprava na studium na vysoké škole. Kromě matematického, fyzikálního a chemického semináře si lze vybrat také seminář z informatiky nebo seminář zaměřený na konverzaci v cizím jazyce. V průběhu studia mohou žáci složit jazykový certifikát.

Jak již bylo zmíněno v úvodu, předpokládá se, že absolventi technického lycea budou pokračovat ve studiu na vysoké škole. Vzhledem k tomu, že ovládají jak předměty všeobecné (matematika, fyzika, informatika), tak odborné (v rámci svého zvoleného zaměření), nečiní jim zvládnutí přechodu na vysokou školu žádné potíže.

V současné době otevírá Střední průmyslová škola Zlín každým rokem dvě třídy technického lycea.

Účast v soutěžích

Žáci školy se úspěšně zúčastňují velkého počtu soutěží na krajské nebo celostátní úrovni.

Největších úspěchů dosahují žáci oboru stavebnictví v těchto soutěžích: Soutěž o nejlepší projekt pro studenty SPŠ stavebních, pořadaná společností Wienerberger, Soutěž v projektování pozemní stavby v grafických programech, Studentská práce stavby roku Zlínského kraje, Bridge Builder Contest, Stavby z vlnité lepenky, středoškolská soutěž „YTONG“ a studentská soutěž vyhlašovaná firmou Velux.

Žáci se v těchto soutěžích opakovaně umísťují na nejvyšších místech v rámci celé České republiky.

Žáci oboru elektrotechnika se úspěšně zúčastňují soutěže Merkur PerFEKT Challenge, Napájení sluncem, Programování PLC, Mikrokontroléry letí, Robogames STOČ a Energetické olympiády. Daří se jim obsazovat přední místa v úspěšnosti řešení.

SPŠ Zlín pořádá od roku 2014 Strojírenskou olympiádu pro žáky středních škol oboru strojírenství ve Zlínském kraji. Žáci naší školy se opakovaně umísťují na předních pozicích.

Žáci oboru strojírenství a technické lyceum se také účastní soutěže Autodesk Academia Design a zapojují se do Studentské odborné činnosti. V letech 2019 a 2021 žáci oboru strojírenství zvítězili v soutěži Můj první milion.

Žáci technického lycea vynikají v soutěžích: Bobřík informatiky, Studentské trenérské centrum (STC), Fyzikální olympiáda, Matematická olympiáda, Astronomická olympiáda a Krajská matematická soutěž třídních kolektivů.

Dále se žáci všech oborů zúčastňují těchto soutěží a olympiád: Lingvistická olympiáda, Jazyková olympiáda, Ukázková konference Evropského parlamentu mládeže, Konverzační soutěž v anglickém jazyce, matematická soutěž KLOKAN, Celostátní matematická soutěž, soutěž Finanční gramotnosti, Středoškolské hry – atletika, kopaná, házená, stolní tenis, odbíjená, plavání, florbal, šplh, juniorský maraton.

Školní akce

Nedílnou součástí studia jsou i školní akce.

Adaptační kurz v 1. ročníku je určený pro poznání sebe sama i nového kolektivu.

Ve 2. ročníku je to lyžařský kurz, který prověří fyzickou zdatnost na sjezdových, ale i běžeckých lyžích a na snowboardech.

Vodácký kurz je určen pro 3. ročníky. Žáci zpravidla sjíždějí Vltavu nebo jiné české nebo slovenské řeky. Ti, které by nástrahy vody odradily, mohou absolvovat cyklistický kurz a ověřit své fyzické schopnosti pod vedením zkušených instruktorů.

Ve 4. ročníku si žáci sami organizují exkurzi do Prahy, jejíž náplň upravují podle odborného zaměření. Všichni se však seznámí s historickými pamětihodnostmi hlavního města. Tyto aktivity jsou ještě doplněny výběrovým lyžařským kurzem do Alp, o který je velký zájem, ale účast v něm je podmíněna dobrým prospěchem.

Během studia se mohou žáci zúčastnit se svými učiteli zájezdu do Vídně, aby okusili krásu předvánočních trhů nebo navštívili nejednu historickou pamětihodnost.

Žáci všech oborů se také zúčastňují exkurzí, veletrhů a odborných přednášek podle svého zaměření.

Zaměstnanci školy ve školním roce 2022/2023

Seznam pedagogických pracovníků ve školním roce 2022/2023:

Ing. Nedbal Radomír

Ing. Mráz Libor

Ing. Plšková Věra

Ing. Adamíková Soňa

Ing. Bártová Naděžda

Mgr. Běhalová Kateřina

Mgr. Bosáková Kristýna

Mgr. Boudová Pavla

RNDr. Dírerová Hana

Drga Vladimír

Ing. Drga Zdeněk

Mgr. Dvořáková Hana

Mgr. Fajgar Petr

Ing. Gallasová Jitka

Mgr. Gerlichová Jana

Mgr. Graja Tomáš

Ing. Hanulík Stanislav

Ing. Havrlantová Eva

Mgr. Indrová Tereza

Jankůj Petr

Mgr. Javorová Jitka

Ing. Jelínek Michal

Mgr. Juříček Zdeněk

Mgr. Kadlečíková Jitka

Mgr. Klimeš Vít

Mgr. Kolářová Beáta
Mgr. Končák Marian
Mgr. Konečná Zdeňka
PaedDr. Konečný Ivan
Mgr. Korábečný Tomáš
Ing. Kosař František
Ing. Kovář Josef
Ing. Krejčířiková Martina
Mgr. Kuczmanová Dana
Ing. Kvapil Jiří
Ing. Lev Vilém
Ing. Martinec Robin
Ing. Martinec Stanislav, Ph.D.
Ing. Mazal Jaromír
Bc. Mikeš Jiří
Ing. Nesvadbová Renáta
Ing. Netopilová Eva
Ing. Němeček Josef
Mgr. Novotný Jiří
Ing. Ondřík Jan
Ing. Prokopová Zuzana
Bc. Příbylová Kateřina
Ing. Pšeja Zdeněk
Ing. Pšenčíková Martina
Mgr. Ropová Jitka
Mgr. Rozsypálková Eva
Samson Josef
Ing. Sedláček Aleš
Bc. Žák Vojtěch

Mgr. Slováčková Renata
Ing. Srnec Jan
Mgr. Strážnický Přemysl
Mgr. Stuchlíková Ivona
Ing. Stužka Daniel
Ing. Světlík Jaromír
Mgr. Svobodová Drahomíra
Ing. Šenovský Josef
Šenovský Leoš
RNDr. Švehlíková Lenka
Ing. Trávníček Jan
Řopek Jan
Ing. Učeň Oldřich, Ph.D.
Mgr. Urbaníková Jitka
PaedDr. Valentová Ljuba
RNDr. Vaščák Vladimír
Ing. Vilímek Petr
Ing. Vítková Marie
Bc. Vondřejc Jan
PhDr. Vondřejcová Jana
Ing. Vyoral Jindřich
Mgr. Winkler Aleš
Mgr. Zacharová Magda
Ing. arch. Zálešáková Gabriela
Mgr. Závodník Jiří st.
Mgr. Závodník Jiří ml.
Závodníková Alexandra
Ing. Zlámalík Karel

Seznam nepedagogických pracovníků ve školním roce 2022/2023:

Beregházyová Lubomíra

Ranocha Radek

Dolečková Hana

Rybenská Lenka

Fajgarová Vilma

Stehlík Josef

Havlíková Magda

Šenovský Leoš

Janoušek Ladislav

Ševčíková Lenka

Jašková Veronika

Šidlíková Ivana

Kaplanová Martina

Šmahel Daniel

Klapilová Jitka

Vařílková Blanka

Kolařík Vladimír

Vyoralová Zdeňka

Kolaříková Zdeňka

Koldová Nad'a

Králová Zora

Kužela Josef

Mgr. Kvapilová Eva

Raková Ludmila

Příspěvky absolventů

Položili jsme několika našim absolventům tyto otázky:

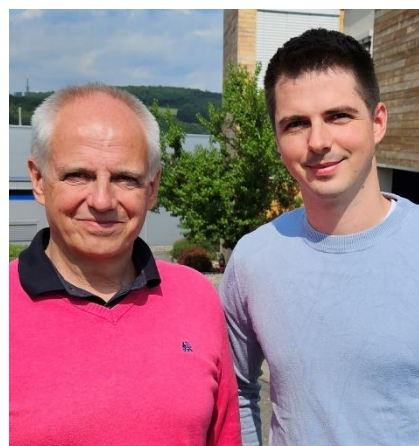
- 1) Kdo byl tvůj oblíbený učitel a proč?
- 2) Jaké byly tvé oblíbené předměty a proč?
- 3) Co bylo při studiu na SPŠ Zlín nejtěžší?
- 4) Co ti studium na SPŠ Zlín dalo do života?
- 5) Co je tvůj nejsilnější zážitek (pozitivní či negativní) ze SPŠ Zlín?

Jiří Turčín

výkonný ředitel ZAKO Turčín

Kdo byl tvůj oblíbený učitel a proč?

Můj oblíbený učitel byl pan Julina, který nás učil mechaniku. Byl to Pan učitel s přirozenou autoritou, který dokázal látku vysvětlit v hodině tak, že ji každý pochopil a doma si musel už jen získat do hlavy vzorečky. Dalším na stupínku v oblíbenosti byl pan učitel Malchárek, který nás učil matematiku. Ten nám dokazoval, že i k suché matematice se dá přistupovat s humorem.

Jaké byly tvé oblíbené předměty a proč?

Měl jsem rád technické předměty i díky dobrým učitelům – mechaniku, stavbu a provoz strojů.

Co bylo při studiu na SPŠ Zlín nejtěžší?

Nejtěžší pro mě bylo zvyknout si na přijetí vlastní zodpovědnosti za studium. Všichni nám neustále opakovali, že už nám skončila povinná základní docházka a na „průmyslovce“ už jsme, protože tam chceme být, a měli bychom se snažit. Pokud proto neuděláme maximum, tak můžeme jít na „farmu“.

Co ti studium na SPŠ Zlín dalo do života?

Většinu odborných věcí jsem se musel doučit až v praxi, ale odnesl jsem si všeobecný rozhled o strojařině a dobrý základ pro start v tomto krásném oboru.

Co je tvůj nejsilnější zážitek (pozitivní či negativní) ze SPŠ Zlín?

Nejsilnější zážitek byla asi maturitní zkouška. To bylo to vyvrcholení všeho snažení a hurá do života... Díky těmto zkušenostem studovaly na SPŠ Zlín obě moje děti. Dcera Aneta studovala ekonomické lyceum a syn Jirka strojírenství.

Ing. Jiří Turčín

obchodní ředitel ZAKO Turčín

Kdo byl tvůj oblíbený učitel a proč?

Bude to znít, jako bych si chtěl přihrát polívčičku, ale opravdu to byl pan ředitel Radomír Nedbal.

Tou dobou jsme měli velké štěstí, že si naši třídu vybral i jako učitel technických předmětů. Nikdy nezapomenu, jak jsme měli hodiny strojírenské technologie, kdy jsme během jedné dvouhodiny probrali několik studijních témat a následující hodiny probíhaly jako intenzivní zkoušení u tabule. Poprvé v životě jsem byl touto formou „přinucený“ učit se, abych nebyl u tabule za vola ☺.

Jaké byly tvé oblíbené předměty a proč?

Strojírenská technologie a CNC dílny. Čím víc jsem se v nich zlepšoval, tím víc mě problematika zajímala. Ze získaných vědomostí jsem čerpal v průběhu celého studia na VUT a čerpám z nich do teď.

Co bylo při studiu na SPŠ Zlín nejtěžší?

Převzetí zodpovědnosti za své vlastní výsledky a směřování v životě.

Co ti studium na SPŠ Zlín dalo do života?

Směr a zodpovědnost. Moje následující kroky směřovaly právě ke studiu strojírenské technologie na VUT v Brně.

Co je tvůj nejsilnější zážitek (pozitivní či negativní) ze SPŠ Zlín?

Je jich spousta. Vyzdvihl bych společné akce, které pro nás škola pořádala. Rád vzpomínám například na lyžařské výlety v Santa Catarině.

Jako jeden z nejsilnějších zážitků rád vzpomínám na náš školní výlet ve druhém/třetím ročníku. Škola tou dobou zavedla pravidlo, kdy byla umožněná pouze jedna společná akce za školní rok. Vzhledem k tomu, že jsme byli skvělá parta, tak jsme se s touto situací odmítli smířit a zařídili jsme si vlastní „školní výlet“. Řada z nás měla doma přísné rodiče, kteří by nás jen tak nepustili na celý víkend s kamarády, a tak jsme vytvořili „oficiální“ propozice školního výletu. Měli jsme stanovený termín, harmonogram akce, jako návštěvu muzea, ubytování a cenu výletu. Každý student doma nechal tyto propozice podepsat. Tohoto „školního výletu“ v mutěnickém sklepě se od pátku do neděle zúčastnilo 25 ze 30 spolužáků a jako bonus jsme měli celou akci „zdarma“. Žádný školní výlet přece není bezplatný, to by bylo podezřelé.

Díky skvělému kolektivu bylo studium na SPŠ Zlín radost!

Za to, co mi dala SPŠ Zlín, jsem vděčný do teď – neměnil bych!

MgA. Radoslav Šopík

herec Městského divadla Zlín

Kdo byl tvůj oblíbený učitel a proč?

Asi budou dva – a to můj třídní profesor Dr. Dobroslav Němec, který nás měl ze strojírenské technologie, ale hlavně nám vyprávěl o světě. Sám několik let pracoval jako strojírenský expert v Bejrutu a své syny posílal do světa na zkušenou, dokud to ještě šlo. Byl zlatý, učil nás poznávat život. Na výletech i na chmelové brigádě. Pak taky nesmím zapomenout na paní Zdeňku Žakovou, která, když zjistila, že se chystám na JAMU na herectví, tak obětovala spoustu času, aby mě teoreticky vybavila svou znalostí brněnského divadelního prostředí. A vyplatilo se.

Jaké byly tvé oblíbené předměty a proč?

Tak to bude jasně tělocvik, protože jsem tenkrát závodně sportoval, tudíž jsem byl velmi dobrý. A navíc jsme tam hrávali fotbal i basket. No a ostatní předměty, ty mě až tak moc nepřitahovaly...

Co bylo při studiu na SPŠ Zlín nejtěžší?

Pro mě, jakožto nočního ptáka, bylo nejtěžší ranní vstávání. Škola nám začínala každý den v 7.00 a to na mě nebylo. Z tréninku jsem přišel večer domů, rychle nějakou večeři a pak do půlnoci rýsovat a ještě se učit – to teda na nějaký studentský život moc nebylo.

Co ti studium na SPŠ Zlín dalo do života?

Asi to bude vědomí, že je možné jít úplně odlišnou cestou za svým snem, ale hlavně to, že se to musí zkusit. O herectví jsem uvažoval už od druhého ročníku, všichni mě samozřejmě zrazovali. Říkali, že je to nesmysl a že nemám šanci atd. A kdybych se o to ani nepokusil, byl bych teď možná zapšklý dědek, který by občas někomu vyprávěl, že mohl být hercem, ale neodvážil se vybočit z cesty...

Co je tvůj nejsilnější zážitek (pozitivní či negativní) ze SPŠ Zlín?

Nad touto odpovědí jsem strašně dlouho přemýšlel. Ty čtyři roky z dnešního pohledu utekly jak voda. Tehdy jsem to samozřejmě vnímal úplně jinak. Ale opravdu to asi bude maturita, kdy to ze mě všechno spadlo a šel jsem tehdy 1. června pěšky domů a uvědomoval jsem si, že teď už jsem opravdu dospělý a že všechno bude jinak.

Ing. Radek Felcman

taneční mistr a majitel tanečního klubu
Fortuna Zlín

Kdo byl tvůj oblíbený učitel a proč?

Pan učitel Holešínský, byl náročný
a vyžadoval, ale byl to nejspravedlivější
pedagog, s jakým jsem se kdy setkal.

Jaké byly tvé oblíbené předměty a proč?

Fyzika, díky zajímavosti předmětu a po-
dání učitele.

Co bylo při studiu na SPŠ Zlín nejtěžší?

Politické zaměření některých předmětů a názory některých pedagogů s ohledem na režim.

Co ti studium na SPŠ Zlín dalo do života?

Studium mne především výborně připravilo na vysokou školu VUT Brno, kde na rozdíl
od absolventů jiných škol jsme odborné předměty zvládali bez problémů.

Co je tvůj nejsilnější zážitek (pozitivní či negativní) ze SPŠ Zlín?

Kamarádi, už nikdy v žádném studijním kolektivu jsme nebyli taková parta.

Ondřej Albrecht

moderátor rádia Frekvence 1

Kdo byl tvůj oblíbený učitel a proč?

Až na pár výjimek jsem měl moc rád všechny, ale na mého třídního, pana učitele Libora Mráze, nedám dopustit. Nejen odborník na danou tematiku, ale taky skvělý člověk a dobrý učitel.

Jaké byly tvé oblíbené předměty a proč?

Rád jsem něco tvořil, takže práce s laserem, na CNC strojích nebo 3D modelování. A potom všechny ostatní, kde se dalo občas trochu „flákat“ a prošlo to.

Co bylo při studiu na SPŠ Zlín nejtěžší?

Vstát a přijít včas. (smích) Ne, byla to celá řada věcí. Jako strojař jsem musel umět hodně vzorečků, norem a postupů, což mnohdy zahrnovalo hodně učení. Neřekl bych, že to bylo těžké, ale člověk si to holt musel odsedět u knížek.

Co ti studium na SPŠ Zlín dalo do života?

Těžko to shrnout, byla to trochu i škola života. V letech na střední škole si člověk projde pubertou, takže to není jen o vědomostech, ale taky o formování osobnosti. A to se myslím i díky skvělým učitelům povedlo.

Co je tvůj nejsilnější zážitek (pozitivní či negativní) ze SPŠ Zlín?

Hodně mi dala účast v projektu ENERSOL, což byla první možnost vystupování před lidmi a dodnes si to pamatuji. Negativní? To už si nepamatuji, mozek totiž ty špatné věci rychle vytěsňuje. Ale dobré zůstávají. Takže bych si ty 4 roky dal klidně ještě jednou.

Daniel Gazda

hokejový obránce

Kdo byl tvůj oblíbený učitel a proč?

Nerad bych na někoho zapomněl, těch učitelů samozřejmě bylo víc, ale rád vzpomínám na pana Strážnického. Jeho hodiny byly plné humoru, ale na druhou stranu byl i dost nekompromisní. Vždy dokázal hodinu pojmout tak, aby nás to bavilo, ale i do nás dokázal „vtlout“ všechny potřebné informace. Spoustu jeho historek si se spolužáky rádi připomínáme.

Jaké byly tvé oblíbené předměty a proč?

Těch předmětů zase nebylo tolik, určitě musím jako sportovec říci tělocvik, vždy jsem se těšil na pohyb než na nečinnost v lavici. To mi připomnělo, pan Závodník byl taky super učitel. Hodně mě bavily předměty jako inteligentní budovy, praxe. To byly hodiny plné měření, zapojování a hlavně jsem mohl držet v ruce různé kamery, senzory, čidla, nebylo to jen psaní do sešitu. Pokaždé jsem se přiučil něčemu jinému a myslím, že mi to i šlo.

Co bylo při studiu na SPŠ Zlín nejtěžší?

Z předmětů mi dělalo problém určitě programování. To jsem prošel, jak se říká, s odřenýma ušima. Jinak bylo celkem komplikované spojit takhle těžkou školu se sportem, když jsem začal pravidelně nastupovat za zlínský A tým. S tím bylo spojené dopolední trénování, takže škole jsem se musel často věnovat celé odpoledne i večer. Na druhou stranu musím říct, že spoustu učitelů mi vyšlo vstříc a dalo se s nimi nějak domluvit. Samozřejmě jsem musel vynahrazovat svoji docházku v hodinách různými seminárními pracemi, konzultacemi a vytvářením prezentací.

Co ti studium na SPŠ Zlín dalo do života?

Určitě výborný základ do života. Dá se říct, že za ty čtyři roky na „průmce“ jsem dospěl. Naučil jsem se spoustu nových věcí v oboru, o kterém jsem do nástupu na školu neměl ani páru. Spoustu zkušeností mi dala i právě individuální domluva s učiteli kvůli mé velké absenci, tam jsem se naučil, jak správně komunikovat s lidmi, a hlavně, že když se chce, opravdu jde téměř vše. Nesmím zapomenout i na skvělý kolektiv, jako parta jsme drželi spolu a našel jsem na škole spoustu dobrých přátel a poznal hodně skvělých učitelů.

Co je tvůj nejsilnější zážitek (pozitivní či negativní) ze SPŠ Zlín?

I na mě občas doléhala tíha okamžiku a mnohokrát jsem řekl, že mě to na škole nebaví a že bych určitě mohl jít jinam. Ale když mi pan ředitel předával maturitní vysvědčení, tak mi došlo, že moje další etapa života je u konce. Po prázdninách už nenastoupím na moji školu a neuvidím spolužáky. Po odchodu se za mnou zabouchnou dveře a tím vše skončí. Tak jsem v sobě měl různé pocity. Pocit radosti, že ty čtyři roky fakt za něco stály a mám nějaký slušný základ do života. Ale i pocit zklamání, že jedna etapa mého života je u konce.